

**Ὡρολόγιον
Τριώδιον**

Τῆ Τετάρτῃ Ε΄ Ἑβδομάδος εἰς τὸ
Ἀπόδειπνον.

Ὁ Μέγας Κανὼν.

Ἀπόδειπνον Μικρόν

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν

ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΕΘ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραντίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ

με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,

ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΧΟΡΟΣ

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδία; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκὶ σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἴμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὐᾶ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρόθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄντι Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοι κατέστη Εὐᾶ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμός, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξεργίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτῆρ, ἐντολήν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθῶν, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότε ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς,

καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον,
προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας
ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστέα, καὶ πνοὴν
καὶ ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Ποιητὰ μου, Λυτρωτά μου
καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτὴρ, τὰς ἁμαρτίας
ἅς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ
τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἅς μοι ἔνδον,
μαιφόνοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἤμαρτον Σωτὴρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι
φιλόανθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ
σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύνοντα βλέπεις,
καὶ προστρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν
Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτὴρ, πρὸ τῶν θυρῶν
σου κἂν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς
εἰς Ἄιδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς
φιλόανθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων
ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων
τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν
τετραυμάτισμαι νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων,
ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ
ιάτρευσον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεὺς με προΐδων, ἀντιπαρῆλθε, καὶ
ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε
γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας
Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων πάντων
τὰς ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ
τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέροχομαί σοι
τῷ Πλαστοργῶ μου· Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξῃ με Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς
τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων
ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτὴρ, καὶ τὰ ἀκούσια
πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ
κρυπτά καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα,
συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν
με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτὴρ τὰς ἐντολάς σου
ἐπαρυσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν
ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι
Σωτὴρ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν,
λιμώττων δὲ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός,
προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἡμάρτηκά
σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ'

ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει
φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν,
καὶ εὐθύνων ὀρμάς, ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς
σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με
Παντοδύναμε

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν
προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν
σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ
βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις
νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν
ἀκαθέκτους ὀρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν,
ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατόρθωσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι
παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν
Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ,
ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἵπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι
προσκυνομένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα καταλύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ
ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα
ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἦμιδὴ β'. Ὁ Εἰμός.

Πρόσεχε, οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημήσαντα. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῆ
ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῶ, καὶ
ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχεσ μοι, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέω
ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν
ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,
μόνος ἡμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς
Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει,
εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κἄμοί,
τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης οἰκτίρμον,
κἄγῳ προβάλλομαι. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῆ
εὐσπλαγχνία σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς
τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν
νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν
πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστοουργός
ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κείμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδουμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὄν
ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῆ συμβουλῆ, καὶ
καταισχύνουμαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ
ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός,
καὶ καταισχύνουμαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες,
οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ'
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ
τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός,
καὶ καταισχύνουμαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας,
ἡ ἁμαρτία καὶ μοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν,
θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς
αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς
ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ
ἠμαγμένον αἰσχροῦς, τῆ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς,
καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
καὶ κατερρόπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτῆρ, καὶ
καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπέπεσα, τῆ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ
τῆ ἐνύλω φθορᾷ, καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός,
καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλοῦλον, καὶ φιλοκτῆμονα βίον, τῆς
ἀκτησίας Σωτῆρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν,
κλοιὸν περικεῖμαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα,
τῆ τῶν αἰσχροῦν λογισμῶν, ποικίλη
περιβολῆ, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας,
μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν,
θεοτυπώτου σκηνηῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν
ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὄρμαῖς,
ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρίν εἰκόνας τὸ κάλλος,
Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν
δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ὡσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι,
μόνος ἠμάρτηκά σοι, ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ
καὶ μοῦ τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὀλίσθησα, ὡς ὁ Δαυῖδ ἀκολάστως, καὶ
βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις καὶ μέ,
Σωτῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Σῶτερ ἰλάσθητί μοι· οὐδεις γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ ἤμαρτέ σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτὴν μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσάι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώπισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Κύριε σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τριαδικόν.

Ἔνα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν ἀπάντων ὕμνῳ, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρημὸς Ἴτερος.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας,

πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῆ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῆ ἰσχυΐ τῆ ἐμῆ.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, καὶ ἀποσπᾶσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχὴ; οἴμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκεῖνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίας, καὶ κτείναςα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ ψυχὴ, τῷ Σῆθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνώς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνώχ τῆ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε, ἀλλ' ὄφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνῃ ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μάλωπα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηγῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχὴ μου, ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ

σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς
φιληδόνους ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομησαί, ὦ ψυχὴ,
καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις,
εἰμὴ συνέχεεν ὁ κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ
κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαί, ἰδοὺ τὰ βέλη
τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ
ἔλκη, αἱ πηρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν
αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ,
ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων·
σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ
μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γινώτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ
ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας,
ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας,
καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ
πτωχόν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσας χειρὰς σου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ,
κακῶν βυθιζομένη, καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ
φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν
σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες
Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν
ἀποστραφείσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις

τροφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα
θείας ἐντολάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδωμεν ἰδωμεν, φιλανθρωπίαν ὦ ψυχὴ,
τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὰ τοῦτο πρὸ
τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν, προσπέσωμεν
βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον,
σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι
καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορὴ ἡ
ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, καὶ λιμῆν
τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ
Υἱόν σου, ἰλέωσαι κἄμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς
σαῖς.

Ἦδιθ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος
ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν
κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχὴ, ὥσπερ ὁ Λῶτ
ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν ὦ ψυχὴ, φεῦγε
Σοδόμων καυθισιν, φεῦγε φθορὰν θείας
φλογώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἥμαρτόν σοι ἀμέτρως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἥμαρτόν σοι ἄνους ἐγώ, ἥμαρτον ὑπέρ πάντας, Χριστέ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστοουργός μου, ἐν σοὶ Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τριαδικόν.

Ὡ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε γαστήρ· χαῖρε θρόνε Κυρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰρμός Ἑτερος.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι ἄνους Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἥμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἠσεληγκότας ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἥμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι· οὐ γὰρ ἔστιν ὅς τις ἥμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταιίσμασι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκείνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ, οὐκ ἐκκληρώσω ψυχὴ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἐξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσιν αἰεζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα, γῆν πατρῶαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δροῦ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου
ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα,
βλέπε μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῆ Αἰγυπτία
παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν,
καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου
δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί
μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα
μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα,
τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία πρὶν
ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν
τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα
εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν
Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὡσπερ Λῶτ, φεῦγε
ψυχὴ μου τῆς ἀμαρτίας, φεῦγε Σόδομα καὶ
Γόμορρα, φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου
ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι·
ὄτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι,
πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ
ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτεῖρησον
φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει
αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μῆτερ
πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον,
καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέσιον δέησιν, καὶ νῦν Ὅσια
προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον
πρεσβεία σου, Θεοτόκον, ἄνοιξόν μοι θείας
εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, καὶ μοι τὴν
λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἄνδρῆα Κρήτης
Πρόεδρε, μετανοίας· σὺ μυσταγωγὸς γὰρ
πανάριστος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἢ
ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς
σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος
σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ
Θεογεννητορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας,
ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος
θηλάζουσα.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν
σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ
Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις
δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν

σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα
σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· εἰ καὶ μόνος
ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα
ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἔχεις ὡς
Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι
ἁμαρτήματα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ
οὐ φροντίζεις, οὐχ ἔτοιμάζῃ. Ὁ καιρὸς
συντέμνει, διανάστηθι, ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ
Κριτῆς ἐστίν, ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος
τοῦ βίου τρέχει, τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου
ἄς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύταις ἐπ'
ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον
δακρῶν σου, εἰπέ παρηρησία τὰς πράξεις,
τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα
οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἦν ἐγὼ Σωτῆρ
οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον,
καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ
πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς
πώποτε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν
κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας
συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον.
Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ
ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δειλαῖον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλίμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ μου, πρακτικῆς
ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει
ἀναβάσεως, εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ
γνώσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε
δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης καὶ τὸν παγετὸν
τῆς νυκτὸς ἠνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα
ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων,
δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναικας
εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναϊκάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξιν
τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ, τὴν μὲν
Λεϊάν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ραχήλ
δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ
πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ
κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς
ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν
μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὀρῶν
τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον ἐν
θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας
ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, μυστικῶς
ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχῆ
μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα,
τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως
ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημενον, ζηλοῦσα ψυχῇ, ἀπέδου τῷ περηνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πρᾶξει καί, γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδώμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· ἀκρασία γὰρ ἀεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος. Ἐδώμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰῶβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ᾧ ψυχῇ μου δικαιοθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὤφθης ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος, ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἄπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν ἡμφιεσμένος, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκεῖρατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ

φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθη, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθη, ὅλως ἠλκώθη, ἀλλ' ὡς ἱατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλύνον, δεῖξον Σωτῆρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε, τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἢ Ἐδὲμ κλεισθειῖσα ἀνέωγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἢ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνουσί σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγᾶσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνὸς εἶμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνὸς εἶμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δεῖπνου, ἢ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἢ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέρριμμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υψηγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῆ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αὐτεῖδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου καταμολύνας, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει

ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρωμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτῆρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὅσια, πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρᾶ Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθη καθικετεύων, παρεστῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθρον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἀμέριστον τῆ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ Ἄισμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ ὀδήγησον κάμέ, ἐν τοῖς
προστάγμασί σου, καὶ δίδαξον με ποιεῖν, ἀεὶ
τὸ θέλημά σου. (δίς)

Τροπάγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον ἀεὶ·
σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς,
ἢ νύξ τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἰόν,
Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ρουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ,
ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν,
κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μίανας κοίτην ἐμήν, ὡς
τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ.
Ἥμαρτον ἤμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ,
ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνεΐας
καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ,
δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς,
εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ,
ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν,
μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμη ψυχὴ, καὶ μὴ
ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς, ἀεὶ
παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε ποτὲ Ἰωσήφ,
Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς,

καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ,
τοιοῦτο προσενέγκω;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ,
ὔδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν
θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν,
βουλῆς Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαΐας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ,
ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἀρρενωπὸν ψυχὴ,
τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, νῦν ὡς ὁ μέγας
Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν,
πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ,
καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν
παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν ὁ μέγας Μωσῆς,
δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ
διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν
θεωρίᾳ γένη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχὴ,
πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν
βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ Θείου, δι' οὗ
δυνήση καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄαρὼν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ,
ἄμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὀφνεῖ, καὶ Φινεές,
ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ,
ῥερωπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραῶ τῷ πικρῷ,
γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς,
ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν
νοῦν, πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτήρι τῶν
ἐμῶν, δακρῶν δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκός
μου στολήν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ,
ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτόν,
ὁρῶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν,
ἤμαρτον, οὐκ ἀγνοία.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός
σου. Ἡμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῆ φύσει
καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ ἄλλος
πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμὲ Θεός ὦν ἐμορφώθης ἐμέ,
ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπρούς, καὶ
παραλύτους σφίγξας, Αἰμόρρου στήσας
Σωτήρ, ἀφῆ κρασπέδου ῥύσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρου μίμησαι ἀθλία ψυχὴ
πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ
Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῆς μαστίγων, ἀκούσης δὲ
παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ,
πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ,

ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς
τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ,
βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου
φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων
διψῶ· ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βρῦεις.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου,
Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγώ, τὰς
κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ
φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον
ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ,
ἠξίωσαι τοῦ πόθου, ἀξίωσον οὖν κἀμέ,
τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες
ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἡδονὴν
ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς
προσευχαῖς Ὅσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σόφε,
πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῷ, καὶ
φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν,
καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν,
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς
καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, ἀεὶ
προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἡμφιάσατο τὸ φύραμά μου,
ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ

κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἦνωσεν ἑαυτῶ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

ᾠδὴ C'. Ὁ Εἰσμός.

Ἐβόησα, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄιδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ Ἄιδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ, ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτήν, κἂν ἐλεπρώθῃς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτῆρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχεσ ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θείου μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατῆρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου, ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτῆρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὅποια ἐστί, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσάν, φύσιν ὡς πρὶν ἡ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης,

γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχῆ,
Θεὸς κελεύει.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα,
σῶσον προφθάσας με Σωτῆρ, τοῦ θηρός με
ῤῥῆσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε
τοῦ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα
Δέσποτα Χριστέ, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν
τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με,
προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγὼ εἶμι, Σωτῆρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι
βασιλείον δραχμὴν, ἀλλ' ἀνάψας λύχνον,
τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ
εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσης,
δακρῶν ἔβλυζες ἀεὶ, ὀχετοὺς Μαρία,
ψυχὴν πυρπολουμένην, ὧν τὴν χάριν
νέμοις, κἀμοὶ τῷ σῶ οἰκέτη.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι'
ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, πολιτείας, Μῆτερ· διὸ
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι,
πρεσβείαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον,
καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν, ἐγνωκῶς
προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ἐξελοῦ με
Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς εἶμι, ἀπλή ἀδιαίρετος, διαιρετὴ
προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῆ φύσει

ἠνωμένη. Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε,
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς Κτίστην
πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς
πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Εἶτα ψάλλομεν ἀργῶς τὸ παρόν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί
σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ
τὰ πάντα πληρῶν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν
ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ
παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
Θεός.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ
ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις
προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μῶλωσι
τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς
εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά
σοι τῷ Κριτῇ μου, ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν,
ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου νῦν, καὶ αὐτὸς με ἐλέησον ὡς
εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ

βασιλείον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἄλλ' ὄρα μὴ λάθῃς σαυτὴν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἤμαρτε διπτῶς ψυχὴ μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἀλοῦς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς· ἄλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίονα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν· ἄλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἤψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, ἄλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυῖδ τοῦ πατρός· ἄλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὀρμάς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχὴ, συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. Ἄλλ' αὐτὰς διεσκεδάσεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ, ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρυποῦτο, οἴμοι! ὁ ἐραστής τῆς σοφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος Θεοῦ, ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ᾧ ψυχὴ, ἡδυπαθείαις αἰσχροῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βουλήν πατρώαν, ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δούλον, Ἰεροβοάμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχὴ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· Ἕμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχὴ μου, οἴμοι! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον καὶ σκεῦος αἰσχροῦ τῶν παθῶν. Ἄλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνέπρησεν Ἡλιοῦ ποτέ, δις πενήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνῃς προφήτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ

Ἀχαάβ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο
ψυχῆ, καὶ κραταιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχῆ, καὶ λιμὸς
Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ
θεοβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ἠπειθήσας λόγοις
ποτέ. Ἀλλὰ τῆ Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ
ἐγκλήματα τῆ προαιρέσει, στήσασα ὡς
βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχῆ,
προσωχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν,
ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι,
ὡσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου, ἡμαρτον, ὡς
οὐχ ἡμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος
οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ
ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, καὶ
παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου, ὅλον
ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς
πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἢ λαμπάς· ἀλλ'
οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυῖδ τὴν
ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον
τὰ κεκρυμμένα, λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα
εἰδοῖ. Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε
Σωτὴρ, καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει
Δαυῖδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον
ἐγειρομένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρῶ, ἐπὶ
κλίνης μου προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς.
Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχῆ,
εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον,
Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, λύσσαν
παθῶν βιαίων ὀχλούντων, καὶ κατήσχυνας,
ἐχθρὸν τὸν περνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν
βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἄμοι τῷ δούλῳ σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, δι' ὃν
ἔτηξας σάρκας Ὅσια, αἴτησαι νῦν Χριστὸν
ὑπὲρ δούλων, ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν
ἡμῖν, εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε,
τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, ταῖς
πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, φόβῳ με
τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα
παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με,
παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, Ὁμοούσιε
Μονὰς ἀγία, φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία,
καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἢ Τριάς, ἀλλ'
ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ
τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι τῆς
ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα

Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ αὐτὴ προηγήσασθαι ἡμῖν,
τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰσμός.

Ὅν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ
φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα
πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν
μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι
μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἡμαρτόν σοι, σῶσον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διαφορῆλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, ταῖς
ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο
ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν
ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ῥεῖθρον πρότερον,
τῆ μηλωτῆ Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαιέ, ἔστη ἔνθα
καὶ ἔνθα, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ
μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαιῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν
μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ
Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ
μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῆτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν
ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῆ· σὺ δὲ οὐκ εἰσώκισα,
οὐ ξένον, οὐχ ὀδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος,
ῥιφήση ἔξω θρηνηδοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν
γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· οὐ τὴν
φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἄν ἐν γῆρει, φεῦγε
τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν
σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ τὸν Ὄζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν
τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῶ·
ἄτοπα γὰρ λογίζη, παράνομα δὲ πράττεις,
ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ
μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας,
μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκω καὶ σποδῶ,
τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὄφθης
σκαιοτέρα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ
νόμον ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας,
Ἰερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις
καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα, μίμησαι
τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήση.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε,
προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευῖτῶν·
ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν
προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς
ἔφραξεν ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας
πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ
πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας,
παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν,
μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους
πράξεις, ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς
ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί
με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν
τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ
τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ἀηστῆς ἐκβοᾷ σοι Μνήσθητι, ὡς
Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτὴρ,
κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρῶν ὡς ἡ Πόρνη,
δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς
Χαναanaίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς
ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά
μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα
μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναanaίαν, κἀγὼ μιμούμενος·
Ἐλέησόν με βοᾷ, τῷ Υἱῷ Δαυῖδ, ἄπτομαι τοῦ
κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροῦσα, κλαίω ὡς ἡ
Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρῶν, Σωτὴρ ἀλάβαστρον,
ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω
σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα, δέησιν
προσάγω, καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν,
ἀλλ, ὅμως δέξαι κἀμέ, εὐσπλαγχνε Σωτὴρ,

φόβω μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα·
Ἕμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτὴρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος,
καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλός,
πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ
λύκου, ποιήσον με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν
σῶν προβάτων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὅταν Κριτῆς, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος,
καὶ δείξῃς τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ,
ὧ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης,
πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ
βήματός σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μῆτέρ σε,
φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν·
ὄθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν
χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς
ἀνευφημοῦντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο,
ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμαῆς.
Ἄγγελον γὰρ ἐώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους,
ὄλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον,
Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ,
πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν,
νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιον
δόξα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε,
Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,

Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρὸς ἀνάρχου
Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονὰς
ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἀχραντε, ἡ
νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν
τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν
Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ὡιδὴ θ'. Ὁ Εἰμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάδρου,
ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν. (δύς)

Τροπάγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα
μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος
ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ
θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις
ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνησάτω τὰ σά;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν
κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν
ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι,
δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὦ
ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν
ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ το
Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ
παρημέληται, Προφήται ἠτόνησαν, καὶ
πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματῖαι σου ὦ

ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ
ὕγιοντός σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ
ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς
κατάνουξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον,
ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι
Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ
ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ
προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει
τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς
ἀμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὦ ψυχὴ,
καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ
συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας
εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας,
ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέφκται,
τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν
αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ
μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας
συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε
Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ
γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ,
οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαὶ σοὶ ἐν
τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας
τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον
ἐπέινασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ
μὴ ἀθυμῆσαι, ἂν σοὶ προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός,

προσευχῇ τε καὶ νηστεία, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπειράζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ῥιπτῇ· Φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δρᾶμα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῶ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ᾤκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφότερα γάρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῆς ὦ ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κῆμα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αἰμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος, λεπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς ἀθλία ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῆ τῆς χειρός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεισίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύοντος αὐτῆ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ
εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως
κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ
γένῃ ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ
αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Αἰδου
κατεδίκασε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ᾧ ψυχὴ μου, φανῆς δι'
ἀπογνώσεως, τῆς Χανααίας, τὴν πίστιν
ἀκούσασα, δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ
ιάθη. Γιῆ Δαυῖδ σῶσον καὶ μέ, ἀναβόησον ἐκ
βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκεῖνη Χριστῶ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Γιῆ Δαυῖδ
ἐλεησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος,
φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῶ Ληστῆ
μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση
ἐν τῶ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ
μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής
ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέροι γὰρ, σταυρῶ
συνεκρέμαντο, ἀλλ' ᾧ Πολυεύσπλαγχνε,
ὡς τῶ πιστῶ Ληστῆ σου, τῶ ἐπιγνόντι σε
Θεόν, καὶ μοι ἀνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου
βασιλείας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν
σε βλέπουσα, ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ
διερρήγνυντο, καὶ γῆ συνεσεύετο, καὶ Αἰδῆς
ἐγυμνοῦτο, καὶ συνεσκοτάσε τὸ φῶς, ἐν
ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον
σαρκί.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ
ἀπαιτήσης με· ἢ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν
ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, αἰεὶ
συντετριμμένην, πτωχείαν δὲ πνευματικὴν,
ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν
μόνε Σωτήρ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτὰ μου καὶ γινῶστά μου, ὁ μέλλων
πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι
Κόσμον ἅπαντα, ἰλέῳ σου ὄμματι, τότε
ιδὼν με φεῖσαι, καὶ οἰκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν
ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων
ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῆ ξένη πολιτεία
σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ
συστήματα, ἀϋλως βιώσασα, καὶ φύσιν
ὑπερβᾶσα, ἀνθ' ὧν ὡς ἄυλος τοῖς ποσίν,
ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν
εὐφημούντων σε, ὅσια Μητέρα, ῥυσθῆναι
κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ,
συνεπιτιθεμένων, ἵνα ῥυσθέντες τῶν
πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν
δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρᾶ σεβάσμιε, καὶ Πάτερ
τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ
παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα
ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ
φωροῶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ
τιμῶντές σου τὴν μνήνην πιστῶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν
ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς
προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον,
Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα
καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ
φωτίζουσιν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννητορ
πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς
βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ
σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν,
καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ
ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάδρου,
ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί
σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ
τὰ πάντα πληρῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος,
ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς
δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ
τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς

ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῆ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὀραῖν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπλιε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ παραδόξῳ σου κύησει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμή ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῆ μητρικῆ σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν

τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτι πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν

τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν
προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ
αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς
ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ
ἀνατίθῃμι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμόμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐδοώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὄρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)